

"toeval?"

Een vriendin die ik via de kerk ken, is anderhalf jaar geleden weduwe geworden. Ongeveer een jaar eerder waren ze van hier tamelijk dichtbij naar een behoorlijk veraf gelegen dorp verhuisd.

Dit, omdat ze dan dichterbij de kinderen van haar man (uit zijn eerste huwelijk) kwamen wonen.

Op de één of andere manier kost het haar veel moeite een kennissenkring op te bouwen.

Vluchtige contacten genoeg, maar geen vriendschappen, waar je op rekenen kunt. Ook haar kinderen (die niet allemaal echt in de buurt wonen) laten het een beetje afweten.

Omdat ik minder mobiel ben kom ik er ook al een tijdje niet meer.

Gisterenavond kreeg ik de ingeving om haar op te bellen omdat ik de gedachte kreeg dat haar Paasdagen wel eens tamelijk eenzaam zouden kunnen verlopen. Dat bleek inderdaad zo te zijn.

Tijdens dat gesprek dacht ik er ineens aan dat mijn man als oefening op zijn aanstaande bergwandelvakantie een drie uur durende wandeling gepland had voor Tweede Paasdag.

Ik vroeg haar of ik hem zou polsen of hij mij dan naar haar zou brengen en dat vond ze heel fijn.

Ze vertelde me dat ze korte tijd voor mijn telefoontje gebeden had dat ze iemand op bezoek zou krijgen.

© april 2012, Alida, BasicPublishing.nl